

Condicions de la inclusió:

Usos: Només es pot utilitzar com a herbicida.

En l'avaluació global segons els principis uniformes, atenent l'informe de revisió de la Comissió Europea aprovat pel Comitè Fitosanitari Permanent en la reunió de 2 d'octubre de 2001, s'ha d'atendre especialment:

- a) La protecció de les aigües subterrànies, quan la substància activa s'aplica en regions de característiques climàtiques o edàfiques vulnerables.
- b) L'absorció cutània.
- c) La protecció dels artròpodes no diana i incloure com a condició en les corresponents autoritzacions, si s'escau, mesures de reducció del risc.

Termini de la inclusió: De l'1 d'octubre de 2002 al 30 de setembre de 2012.

Terminis per a l'aplicació dels principis uniformes:

- a) L'1 d'octubre de 2006 per a les formulacions simples.
- b) En el cas de barreges amb altres substàncies actives encara no incloses a l'annex I del Reial decret 2163/1994, quatre anys després de la data d'inclusió de l'última d'aquestes substàncies que modifiqui l'annex I.

Protecció de dades: Com que el 2,4-D és una substància activa existent, s'aplica el règim corresponent de protecció de dades que preveu l'article 30 del Reial decret 2163/1994.

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS

20192 *CONVENI entre el Regne d'Espanya i la República d'Islàndia per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni i protocol, fet a Madrid el 22 de gener de 2002. («BOE» 250, de 18-10-2002.)*

CONVENI ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA REPÚBLICA D'ISLÀNDIA PER EVITAR LA DOBLE IMPOSICIÓN I PREVENIR L'EVASIÓN FISCAL EN MATÈRIA D'IMPOSTOS SOBRE LA RENDA I SOBRE EL PATRIMONI

El Regne d'Espanya i la República d'Islàndia;

Amb la voluntat de concloure un Conveni per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni,

Han acordat:

Article 1. *Persones compreses.*

Aquest Conveni s'aplica a les persones residents d'un o d'ambdós estats contractants.

Article 2. *Impostos compresos.*

1. Aquest Conveni s'aplica als impostos sobre la renda i sobre el patrimoni exigibles per cada un dels estats contractants, les seves subdivisions polítiques o les seves

entitats locals, sigui quin sigui el sistema de la seva exacció.

2. Es consideren impostos sobre la renda i sobre el patrimoni els que graven la totalitat de la renda o del patrimoni o qualsevol part d'aquests, inclosos els impostos sobre els guanys derivats de l'alienació de béns mobles o immobles, així com els impostos sobre les plusvàlues.

3. Els impostos actuals als quals s'aplica aquest Conveni són, en particular:

- a) A Islàndia:
  - (i) L'Impost Nacional sobre la Renda (tekjuskattur til ríkisins);
  - (ii) L'Impost Nacional sobre el Patrimoni Net (eignarskattur til ríkisins);
  - (iii) L'Impost Nacional Extraordinari sobre el Patrimoni Net (sérstakur eignarskattur til ríkisins), i
  - (iv) L'Impost Municipal sobre la Renda (úlsvar til sveitarfélaga);
 (Denominats en endavant «impost islandès»);
- b) A Espanya:
  - (i) L'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques;
  - (ii) L'Impost sobre Societats;
  - (iii) L'Impost sobre la Renda de no Residents;
  - (iv) L'Impost sobre el Patrimoni; i
  - (v) Els impostos locals sobre la renda;
 (Denominats en endavant «impost espanyol».)

4. El Conveni també s'aplica als impostos de naturalesa idèntica o anàloga que s'estableixin posteriorment a la signatura del Conveni i que s'afegeixin als actuals o els substitueixin. Les autoritats competents dels estats contractants s'han de comunicar mútuament les modificacions que s'han introduït en les respectives legislacions fiscals.

Article 3. *Definicions generals.*

1. Als efectes d'aquest Conveni, llevat que del seu context s'infereixi una interpretació diferent:

a) El terme «Islàndia» significa la República d'Islàndia i, utilitzat en sentit geogràfic, significa el territori de la República d'Islàndia, incloent-hi el seu mar territorial, i qualsevol àrea exterior al seu mar territorial en què Islàndia, d'acord amb el dret Internacional, exerceixi jurisdicció o drets de sobirania respecte del fons marí, el seu subsòl i aigües suprajacents, i els seus recursos naturals;

b) El terme «Espanya» significa l'Estat espanyol i, utilitzat en sentit geogràfic, significa el territori de l'Estat espanyol, incloent-hi les àrees exteriors al seu mar territorial en les quals, d'acord amb el dret internacional i en virtut de la seva legislació interna, l'Estat espanyol exerceix o pot exercir jurisdicció o drets de sobirania respecte del fons marí, el seu subsòl i aigües suprajacents, i els seus recursos naturals;

c) El terme «persona» comprèn les persones físiques, les societats i qualsevol altra agrupació de persones;

d) El terme «societat» significa qualsevol persona jurídica o qualsevol entitat que es consideri persona jurídica a efectes impositius;

e) Les expressions «empresa d'un Estat contractant» i «empresa de l'altre Estat contractant» signifiquen, respectivament, una empresa explotada per un resident d'un Estat contractant i una empresa explotada per un resident de l'altre Estat contractant;

f) Les expressions «un Estat contractant» i «l'altre Estat contractant» signifiquen Espanya o Islàndia, segons el context;

g) L'expressió «trànsit internacional» significa qualsevol transport efectuat per un vaixell o aeronau explotat per una empresa que tingui la direcció efectiva situada en un Estat contractant, llevat de quan el vaixell o l'aeronau s'explotin únicament entre punts situats a l'altre Estat contractant;

h) L'expressió «autoritat competent» significa:

(i) En el cas d'Islàndia, el ministre d'Hisenda, o el seu representant autoritzat;

(ii) En el cas d'Espanya, el ministre d'Hisenda, o el seu representant autoritzat.

i) El terme «nacional» significa:

(i) Una persona física que té la nacionalitat d'un Estat contractant;

(ii) Una persona jurídica, societat de persones («partnership») o associació constituïda de conformitat amb la legislació vigent en un Estat contractant;

2. Per a l'aplicació del Conveni en qualsevol moment per un Estat contractant, qualsevol terme o expressió no definida en aquest té, llevat que del seu context s'inferiixi una interpretació diferent, el significat que en aquell moment li atribueix la legislació d'aquest Estat relativa als impostos que són objecte del Conveni, i preval el significat atribuït per la legislació fiscal sobre el que resultaria d'altres branques del dret d'aquest Estat.

Article 4. *Resident.*

1. Als efectes d'aquest Conveni, l'expressió «resident d'un Estat contractant» significa qualsevol persona que, en virtut de la legislació d'aquest Estat, està subjecta a imposició en el mateix per raó del seu domicili, residència, seu de direcció o qualsevol altre criteri de naturalesa anàloga, incloent-hi també aquest Estat i les seves subdivisions polítiques o entitats locals. Aquesta expressió no inclou, tanmateix, les persones que estan subjectes a imposició en aquest Estat exclusivament per la renda que obtenen de fonts situades a l'Estat esmentat, o pel patrimoni situat en aquest Estat.

2. Quan en virtut de les disposicions de l'apartat 1 una persona física és resident d'ambdós estats contractants, la seva situació s'ha de resoldre de la manera següent:

a) Aquesta persona es considera resident únicament de l'Estat on té un habitatge permanent a la seva disposició; si té un habitatge permanent a la seva disposició en ambdós estats, es considera resident únicament de l'Estat amb què manté relacions personals i econòmiques més estretes (centre d'interessos vitals);

b) Si no es pot determinar l'Estat en què aquesta persona té el centre dels seus interessos vitals, o si no té un habitatge permanent a la seva disposició en cap dels estats, es considera resident únicament de l'Estat on viu habitualment;

c) Si viu habitualment en ambdós estats, o no ho fa en cap d'aquests es considera resident únicament de l'Estat de què és nacional;

d) Si és nacional d'ambdós estats, o no ho és de cap d'aquests, les autoritats competents dels estats contractants resolen el cas de comú acord.

3. Quan en virtut de les disposicions de l'apartat 1 una persona que no és una persona física és resident

d'ambdós estats contractants, es considera resident únicament de l'Estat en què té la seu de direcció efectiva.

Article 5. *Establiment permanent.*

1. Als efectes d'aquest Conveni, l'expressió «establiment permanent» significa un lloc fix de negocis mitjançant el qual una empresa fa tota o part de la seva activitat.

2. L'expressió «establiment permanent» comprèn, en particular:

a) Les seus de direcció;

b) Les sucursals;

c) Les oficines;

d) Les fàbriques;

e) Els tallers, i

f) Les mines, els pous de petroli o de gas, les pedres o qualsevol altre lloc d'extracció de recursos naturals.

3. Una obra de construcció, instal·lació o muntatge només constitueix establiment permanent si la seva durada passa de dotze mesos.

4. No obstant les disposicions anteriors d'aquest article, es considera que l'expressió «establiment permanent» no inclou:

a) La utilització d'instal·lacions amb l'única finalitat d'emmagatzemar, exposar o lliurar béns o mercaderies pertanyents a l'empresa;

b) El manteniment d'un dipòsit de béns o mercaderies pertanyents a l'empresa amb l'única finalitat d'emmagatzemar-les, exposar-les o lliurar-les;

c) El manteniment d'un dipòsit de béns o mercaderies pertanyents a l'empresa amb l'única finalitat que siguin transformats per una altra empresa;

d) El manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'única finalitat de comprar béns o mercaderies, o de recollir informació, per a l'empresa;

e) El manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'única finalitat de fer per a l'empresa qualsevol altra activitat de caràcter auxiliar o preparatori;

f) El manteniment d'un lloc fix de negocis amb l'única finalitat de fer qualsevol combinació de les activitats esmentades als subapartats a) a e), a condició que el conjunt de l'activitat del lloc fix de negocis que resulti d'aquesta combinació conservi el seu caràcter auxiliar o preparatori.

5. No obstant el que disposen els apartats 1 i 2, quan una persona, diferent d'un agent independent al qual és aplicable l'apartat 6, actua per compte d'una empresa i té i exerceix habitualment en un Estat contractant poders que la faculen per concloure contractes en nom de l'empresa, es considera que aquesta empresa té un establiment permanent en aquest Estat respecte de les activitats que aquesta persona realitza per a l'empresa, llevat que les activitats d'aquesta persona es limitin a les que esmenta l'apartat 4 i que, si han estat fetes per mitjà d'un lloc fix de negocis, no han determinat la consideració de l'esmentat lloc fix de negocis com un establiment permanent d'acord amb les disposicions d'aquest apartat.

6. No es considera que una empresa té un establiment permanent en un Estat contractant pel sol fet que faci les seves activitats en aquest Estat per mitjà d'un corredor, un comissionista general o qualsevol altre agent independent, sempre que les persones esmentades actuïn dins del marc ordinari de la seva activitat.

7. El fet que una societat resident d'un Estat contractant controli o sigui controlada per una societat resident de l'altre Estat contractant, o que faci activitats empresarials en aquest altre Estat (ja sigui per mitjà d'es-

tabliment permanent o d'una altra manera), no converteix per si sol qualsevol d'aquestes societats en establiment permanent de l'altra.

Article 6. *Rendes immobiliàries.*

1. Les rendes que un resident d'un Estat contractant obté de béns immobles (incloses les rendes d'explotacions agrícoles o forestals) situats a l'altre Estat es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. L'expressió «béns immobles» té el significat que li atribueix el dret de l'Estat contractant en què els béns estan situats. Aquesta expressió comprèn en tot cas els béns accessoris als béns immobles, el bestiar i l'equip utilitzat a les explotacions agrícoles i forestals, els drets als quals són aplicables les disposicions de dret privat relatives als béns seents, l'úsdefruit de béns immobles i el dret a percebre pagaments fixos o variables en contraprestació per l'explotació, o la concessió de l'explotació, de jaciments minerals, fonts i altres recursos naturals; els vaixells, les embarcacions i les aeronaus no tenen la consideració de béns immobles.

3. Les disposicions de l'apartat 1 són aplicables als rendiments derivats de la utilització directa, l'arrendament o la parceria, així com de qualsevol altra forma d'explotació dels béns immobles.

4. Quan la propietat d'accions o altres drets atribueixen directament o indirectament al propietari de les accions o drets esmentats el dret al gaudi dels béns immobles, les rendes derivades de la utilització directa, arrendament o ús en qualsevol altra forma d'aquest dret de gaudi, es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què els béns immobles estan situats.

5. Les disposicions dels apartats 1, 3 i 4 s'apliquen també a les rendes derivades dels béns immobles d'una empresa i dels béns immobles utilitzats per a la prestació de serveis personals independents.

Article 7. *Beneficis empresarials.*

1. Els beneficis d'una empresa d'un Estat contractant només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat, tret que l'empresa dugui a terme la seva activitat a l'altre Estat contractant per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest. Si l'empresa realitza la seva activitat d'aquesta manera, els beneficis de l'empresa es poden sotmetre a imposició a l'altre Estat, però només en la mesura que siguin imputables en aquell establiment permanent.

2. Sense perjudici de les disposicions de l'apartat 3, quan una empresa d'un Estat contractant fa la seva activitat a l'altre Estat contractant per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest, a cada Estat contractant s'atribueixen a aquest establiment permanent els beneficis que aquest ha pogut obtenir de ser una empresa diferent i separada que fa les mateixes o similars activitats, en les mateixes o similars condicions, i tracta amb total independència amb l'empresa de la qual és establiment permanent.

3. Per determinar el benefici de l'establiment permanent es permet la deducció de les despeses fetes per a les finalitats de l'establiment permanent compreses les despeses de direcció i generals d'administració per a les mateixes finalitats tant si es fan a l'Estat en què radica l'establiment permanent com en una altra part.

4. Mentre sigui usual en un Estat contractant determinar els beneficis imputables a un establiment permanent sobre la base d'un repartiment dels beneficis totals de l'empresa entre les seves diverses parts, el que estableix l'apartat 2 no impedeix que aquest Estat contractant

determini d'aquesta manera els beneficis imposables; tanmateix, el mètode de repartiment adoptat ha de ser tal que el resultat obtingut sigui conforme als principis que conté aquest article.

5. No s'atribueixen beneficis a un establiment permanent per raó de la simple compra de béns o mercaderies per aquell establiment permanent per a l'empresa.

6. Als efectes dels apartats anteriors, els beneficis imputables a l'establiment permanent es determinen cada any pel mateix mètode, tret que hi hagi motius vàlids i suficients per procedir d'una altra forma.

7. Quan els beneficis comprenguin rendes regulades separatament en altres articles d'aquest Conveni, les disposicions d'aquests no queden afectades per les d'aquest article.

Article 8. *Transport marítim i aeri.*

1. Els beneficis procedents de l'explotació de vaixells o aeronaus en trànsit internacional només es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què estigui situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

2. Si la seu de direcció efectiva d'una empresa de transport marítim està a bord d'un vaixell, es considera situada a l'Estat contractant on hi ha el port base del vaixell, o si no hi ha port base, a l'Estat contractant del qual és resident la persona que explota el vaixell.

3. Les disposicions de l'apartat 1 s'apliquen també als beneficis procedents de la participació en un consorci, en una explotació en comú o en un organisme d'explotació internacional.

Article 9. *Empreses associades.*

1. Quan:

a) Una empresa d'un Estat contractant participa directament o indirectament en la direcció, el control o el capital d'una empresa de l'altre Estat contractant, o

b) Unes mateixes persones participen directament o indirectament en la direcció, el control o el capital d'una empresa d'un Estat contractant i d'una empresa d'un altre Estat contractant,

i en un cas i l'altre les dues empreses estan unides, en les seves relacions comercials o financeres, per condicions acceptades o imposades que difereixen de les que serien acordades per empreses independents, els beneficis que hauria obtingut una de les empreses si no hi hagués hagut les condicions esmentades, i que de fet no s'han dut a terme a causa d'aquestes condicions, es poden incloure als beneficis d'aquesta empresa i en conseqüència es poden sotmetre a imposició.

2. Quan un Estat contractant inclou als beneficis d'una empresa d'aquest Estat —i sotmet, en conseqüència, a imposició—els beneficis sobre els quals una empresa de l'altre Estat contractant ha estat sotmesa a imposició en aquest altre Estat, i els beneficis així inclosos són beneficis que han estat realitzats per l'empresa de l'Estat esmentat en primer lloc si les condicions convingudes entre les dues empreses han estat les que s'han convingut entre empreses independents, aquest altre Estat pot practicar l'ajust que sigui procedent a la quantia de l'impost que ha gravat aquells beneficis. Per determinar aquest ajust es tenen en compte les altres disposicions d'aquest Conveni, i les autoritats competents dels estats contractants es consulten en cas necessari.

Article 10. *Dividends.*

1. Els dividends pagats per una societat resident d'un Estat contractant a un resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. Tanmateix, aquests dividends també es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què radiqui la societat que paga els dividends i segons la legislació d'aquest Estat, però si el beneficiari efectiu dels dividends és un resident de l'altre Estat contractant, l'impost així exigint no pot excedir el:

a) 5 per 100 de l'import brut dels dividends si el beneficiari efectiu és una societat (excloses les societats de persones) que posseeix directament almenys el 25 per 100 del capital de la societat que paga els dividends;

b) 15 per 100 de l'import brut dels dividends en tots els altres casos.

Les autoritats competents dels estats contractants estableixen de mutu acord la forma d'aplicació d'aquests límits.

Aquest apartat no afecta la imposició de la societat respecte dels beneficis amb càrrec als quals es paguen els dividends.

3. El terme «dividends» en el sentit d'aquest article significa els rendiments de les accions, de les accions o bons de gaudi, de les parts de mines, de les parts de fundador o altres drets que permeten participar en els beneficis, excepte els de crèdit, així com els rendiments d'altres participacions socials subjectes al mateix règim fiscal que els rendiments de les accions per la legislació de l'Estat del qual la societat que fa la distribució és resident.

4. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no són aplicables si el beneficiari efectiu dels dividends, resident d'un Estat contractant, fa a l'altre Estat contractant, del qual és resident la societat que paga els dividends, una activitat empresarial a través d'un establiment permanent situat allà, o presta en aquest altre Estat uns serveis personals independents per mitjà d'una base fixa situada allà, i la participació que genera els dividends està vinculada efectivament a l'establiment permanent o base fixa esmentat. En aquest cas, són aplicables les disposicions de l'article 7 o de l'article 14, segons sigui procedent.

5. Quan una societat resident d'un Estat contractant obté beneficis o rendes procedents de l'altre Estat contractant, aquest altre Estat no pot exigir cap impost sobre els dividends pagats per la societat, excepte en la mesura que aquests dividends es paguin a un resident d'aquest altre Estat o la participació que genera els dividends estigui vinculada efectivament a un establiment permanent o a una base fixa situats en aquest altre Estat, ni sotmetre els beneficis no distribuïts de la societat a un impost sobre aquests, encara que els dividends pagats o els beneficis no distribuïts consisteixin, totalment o parcialment, en beneficis o rendes procedents d'aquest altre Estat.

Article 11. *Interessos.*

1. Els interessos procedents d'un Estat contractant i pagats a un resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. Tanmateix, aquests interessos també es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant del qual procedeixin i segons la legislació d'aquest Estat, però si el beneficiari efectiu dels interessos és un resident de

l'altre Estat contractant, l'impost així exigint no pot passar del 5 per 100 de l'import brut dels interessos. Les autoritats competents dels estats contractants estableixen de mutu acord la forma d'aplicació d'aquest límit.

3. No obstant les disposicions de l'apartat 2, els interessos procedents d'un Estat contractant i pagats a un resident de l'altre Estat contractant només es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat si el perceptor dels interessos és el seu beneficiari efectiu o si el beneficiari efectiu és un Estat contractant, una de les seves subdivisions polítiques o una de les seves entitats locals.

4. El terme «interessos» en el sentit d'aquest article significa els rendiments de crèdits de qualsevol naturalesa, amb garantia hipotecària o sense o clàusula de participació en els beneficis del deutor i, en particular, els rendiments de valors públics i els rendiments de bons o obligacions, incloses les primes i els lots units a aquests títols. Les penalitzacions per mora en el pagament no es consideren interessos a efectes d'aquest article.

5. Les disposicions dels apartats 1, 2 i 3 no s'apliquen si el beneficiari efectiu dels interessos, resident d'un Estat contractant, realitza a l'altre Estat contractant, del qual procedeixen els interessos, una activitat empresarial per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest altre Estat o presta serveis personals independents per mitjà d'una base fixa situada en aquest altre Estat, i el crèdit que genera els interessos està vinculat efectivament a l'esmentat establiment permanent o base fixa. En aquest cas s'apliquen les disposicions de l'article 7 o de l'article 14, segons sigui procedent.

6. Els interessos es consideren procedents d'un Estat contractant quan el deutor és un resident d'aquest Estat. Tanmateix, quan el deutor dels interessos, sigui o no resident d'un Estat contractant, té en un Estat contractant un establiment permanent o una base fixa en relació amb els quals s'ha contret el deute que dona origen al pagament dels interessos i que suporten la càrrega d'aquests, els interessos es consideren procedents de l'Estat contractant on estan situats l'establiment permanent o la base fixa.

7. Quan, per raó de les relacions especials existents entre el deutor i el beneficiari efectiu, o de les que un i un altre mantenen amb tercers, l'import dels interessos, tenint en compte el crèdit pel qual es paguen, passa del que han convingut el deutor i el creditor en absència d'aquestes relacions, les disposicions d'aquest article només s'apliquen a aquest últim import. En aquest cas, l'excés es pot sotmetre a imposició d'acord amb la legislació de cada Estat contractant, tenint en compte les altres disposicions d'aquest Conveni.

Article 12. *Cànon.*

1. Els cànon procedents d'un Estat contractant i pagats a un resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. Tanmateix, aquests cànon també es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant del qual són procedents i segons la legislació d'aquest Estat, però si el beneficiari efectiu dels cànon és un resident de l'altre Estat contractant l'impost així exigint no pot passar del 5 per 100 de l'import brut dels cànon.

3. El terme «cànon» en el sentit d'aquest article significa les quantitats de qualsevol classe pagades per l'ús, o la concessió d'ús, de drets d'autor sobre obres literàries, artístiques o científiques, incloses les pel·lícules cinematogràfiques o pel·lícules, cintes i altres mitjans de reproducció de la imatge i el so, de patents, marques de fàbrica o de comerç, dibuixos o models, plànols, fórmules o procediments secrets, o per l'ús, o la concessió

d'ús, d'equips industrials, comercials o científics, o per informació relativa a experiències industrials, comercials o científiques.

4. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no s'apliquen si el beneficiari efectiu dels cànon, resident d'un Estat contractant, realitza a l'altre Estat contractant, del qual procedeixen els cànon, una activitat industrial o comercial per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest altre Estat o presta serveis personals independents per mitjà d'una base fixa situada en aquest altre Estat, i el dret o bé pel qual es paguen els cànon està vinculat efectivament a l'esmentat establiment permanent o base fixa. En aquests casos s'apliquen les disposicions de l'article 7 o de l'article 14, segons sigui procedent.

5. Els cànon es consideren procedents d'un Estat contractant quan el deutor és un resident d'aquest Estat. Tanmateix, quan el deutor dels cànon, sigui o no resident d'un Estat contractant, té en un dels estats contractants un establiment permanent o una base fixa en relació amb els quals s'ha contret l'obligació de pagament dels cànon i que suporten la càrrega d'aquests, els cànon esmentats es consideren procedents de l'Estat on estan situats l'establiment permanent o la base fixa.

6. Quan, per raó de les relacions especials existents entre el deutor i el beneficiari efectiu dels cànon, o de les que l'un i un altre mantenen amb tercers, l'import dels cànon, tenint en compte l'ús, el dret o la informació pels quals es paguen, passa del que han convingut el deutor i el beneficiari efectiu en absència d'aquestes relacions, les disposicions d'aquest article només s'apliquen a aquest últim import. En aquest cas, l'excés es pot sotmetre a imposició d'acord amb la legislació de cada Estat contractant, tenint en compte les altres disposicions d'aquest Conveni.

Article 13. *Guany de capital.*

1. Els guany que un resident d'un Estat contractant obté de l'alienació de béns immobles tal com defineix l'article 6, situats a l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. Els guany derivats de l'alienació de béns mobles que formen part de l'actiu d'un establiment permanent que una empresa d'un Estat contractant té en l'altre Estat contractant, o de béns mobles que pertanyen a una base fixa que un resident d'un Estat contractant posseeix en l'altre Estat contractant per a la prestació de serveis personals independents, compresos els guany derivats de l'alienació de l'esmentat establiment permanent (sol o amb el conjunt de l'empresa) o de l'esmentada base fixa, es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

3. Els guany derivats de l'alienació de vaixells o aeronaus explotats en trànsit internacional, o de béns mobles afectes a l'explotació d'aquests vaixells o aeronaus, només es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en el qual estigui situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

4. Els guany derivats de l'alienació d'accions societàries (diferents de les accions que cotitzen en mercats de valors reconeguts) o d'altres drets de participació en una societat, el patrimoni de la qual consisteix principalment, en forma directa o indirecta, en béns immobles situats en un Estat contractant, es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

Els guany derivats de l'alienació d'accions o d'altres drets que, en forma directa o indirecta, atorguin al propietari de les esmentades accions o drets el dret al gaudi

de béns immobles situats en un Estat contractant, es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

5. Els guany derivats de l'alienació d'accions o de drets anàlegs que formen part d'una participació substancial en el capital d'una societat resident en un dels estats contractants, es poden sotmetre a imposició en aquest Estat contractant. Es considera que una persona té una participació substancial quan posseeix, directament o indirectament, sol o conjuntament amb altres persones, accions o altres drets que, en conjunt, li atorguen el dret al 25 per 100 o més del capital social o dels drets anàlegs en la societat esmentada, o posseeix el dret al 25 per 100 o més dels beneficis de la societat esmentada.

6. Els guany derivats de l'alienació de qualsevol altre bé diferent dels esmentats als apartats anteriors d'aquest article només es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en el qual resideix el transmissor.

Article 14. *Serveis personals independents.*

1. Les rendes obtingudes per un resident d'un Estat contractant de la prestació de serveis professionals o altres activitats de caràcter independent només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat, tret que el resident disposi de manera habitual d'una base fixa a l'altre Estat contractant per realitzar les seves activitats. Si disposa de la base fixa esmentada, les rendes es poden sotmetre a imposició a l'altre Estat, però només en la mesura que són imputables a la base fixa esmentada.

2. L'expressió «serveis professionals» comprèn especialment les activitats independents de caràcter científic, literari, artístic, educatiu o pedagògic, així com les activitats independents de metges, advocats, enginyers, arquitectes, odontòlegs i comptables.

Article 15. *Serveis personals dependents.*

1. Sense perjudici del que disposen els articles 16, 18 i 19, els sous, els salaris i les altres remuneracions similars obtinguts per un resident d'un Estat contractant per raó d'una feina, només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat, tret que la feina es realitzi a l'altre Estat contractant. Si la feina es realitza d'aquesta forma, les remuneracions que en deriven es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. No obstant el que disposa l'apartat 1, les remuneracions obtingudes per un resident d'un Estat contractant per raó d'una feina exercida a l'altre Estat contractant només es poden sotmetre a imposició a l'Estat esmentat en primer lloc si:

a) El receptor roman a l'altre Estat durant un període o períodes la durada dels quals no excedeixi en conjunt els 183 dies en qualsevol període de dotze mesos que comenci o acabi l'any fiscal considerat, i

b) Les remuneracions es paguen per, o en nom de, un patró que no és resident de l'altre Estat, i

c) Les remuneracions no se suporten per un establiment permanent o una base fixa que el patró té a l'altre Estat.

3. No obstant les disposicions precedents d'aquest article, les remuneracions obtingudes per raó d'una feina exercida a bord d'un vaixell o aeronau explotada en trànsit internacional es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què estigui situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

Article 16. *Participacions de consellers.*

Les participacions i altres retribucions similars que un resident d'un Estat contractant obtingui com a membre d'un Consell d'Administració d'una societat resident de l'altre Estat contractant es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

Article 17. *Artistes i esportistes.*

1. No obstant el que disposen els articles 14 i 15, les rendes que un resident d'un Estat contractant obté de l'exercici de la seva activitat personal a l'altre Estat contractant en qualitat d'artista de l'espectacle, actor de teatre, cine, ràdio o televisió, o músic, o com a esportista, es poden sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. No obstant les disposicions dels articles 7, 14 i 15, quan les rendes derivades de les activitats realitzades per un artista o esportista, personalment i en aquesta qualitat, s'atribueixen no a l'artista mateix o l'esportista sinó a una altra persona, aquestes rendes es poden sotmetre a imposició a l'Estat contractant en què es realitzin les activitats de l'artista o esportista.

Article 18. *Pensions.*

Sense perjudici del que disposa l'apartat 2 de l'article 19, les pensions i les remuneracions anàlogues pagades a un resident d'un Estat contractant per raó d'una feina anterior només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

Article 19. *Remuneracions per funció pública.*

1. a) Els sous, els salaris i altres remuneracions similars, excloses les pensions, pagades per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals a una persona física per raó de serveis prestats a aquest Estat o a aquesta subdivisió o entitat, només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

b) Tanmateix, aquests sous, salaris i remuneracions similars només es poden sotmetre a imposició a l'altre Estat contractant si els serveis es presten en aquest Estat i la persona física és un resident d'aquest Estat que:

- i) És nacional d'aquest Estat; o
- ii) No ha adquirit la condició de resident d'aquest Estat només per prestar els serveis.

2. a) Les pensions pagades per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals, bé directament o amb càrrec a fons constituïts, a una persona física per raó de serveis prestats a aquest Estat o a aquesta subdivisió o entitat, només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

b) Tanmateix, aquestes pensions només es poden sotmetre a imposició a l'altre Estat contractant si la persona física és resident i nacional d'aquest Estat.

3. El que disposen els articles 15, 16, 17 i 18 s'aplica als sous, salaris i altres remuneracions similars, i a les pensions, pagats per raó de serveis prestats en el marc d'una activitat empresarial realitzada per un Estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o entitats locals.

Article 20. *Estudiants.*

Les quantitats que rep per cobrir les seves despeses de manutenció, estudis o formació pràctica un estudiant o una persona en pràctiques que és, o ha estat imme-

diatament abans d'arribar a un Estat contractant, resident de l'altre Estat contractant i que està a l'Estat esmentat en primer lloc amb l'única finalitat de prosseguir els seus estudis o formació pràctica, no es poden sotmetre a imposició en aquest Estat, sempre que procedeixin de fonts situades fora d'aquest Estat.

Article 21. *Altres rendes.*

1. Les rendes d'un resident d'un Estat contractant, sigui quina sigui la seva procedència, no esmentades en els anteriors articles d'aquest Conveni, se sotmeten a imposició únicament en aquest Estat.

2. El que disposa l'apartat 1 no és aplicable a les rendes, diferents de les derivades de béns immobles en el sentit de l'apartat 2 de l'article 6, quan el beneficiari de les rendes esmentades, resident d'un Estat contractant, realitzi a l'altre Estat contractant una activitat empresarial per mitjà d'un establiment permanent situat en aquest altre Estat, o presti serveis personals independents per mitjà d'una base fixa situada en aquest altre Estat, i el dret o bé pel qual es paguen les rendes està vinculat efectivament amb l'esmentat establiment permanent o base fixa. En aquest cas, són aplicables les disposicions de l'article 7 o de l'article 14, segons sigui procedent.

Article 22. *Patrimoni.*

1. El patrimoni constituït per béns immobles en el sentit de l'article 6, que posseeix un resident d'un Estat contractant i està situat a l'altre Estat contractant, es pot sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

2. El patrimoni constituït per accions, drets o participacions anàlogues en una societat, en qualsevol altre tipus de persona jurídica o societat de persones, l'actiu de les quals està constituït principalment per béns immobles, o drets sobre aquests, situats en un Estat contractant, o per accions o altres drets que atorguen al propietari d'aquests el dret al gaudi de béns immobles situats en un Estat contractant, es pot sotmetre a imposició a l'Estat contractant en el qual estigui situat el bé immoble.

3. El patrimoni constituït per béns mobles que formen part de l'actiu d'un establiment permanent que una empresa d'un Estat contractant té en l'altre Estat contractant, o per béns mobles que pertanyin a una base fixa que un resident d'un Estat contractant disposi en l'altre Estat contractant per a la prestació de serveis personals independents, es pot sotmetre a imposició en aquest altre Estat.

4. El patrimoni constituït per accions o drets anàlegs que formen part d'una participació substancial en el capital d'una societat resident en un dels estats, es pot sotmetre a imposició en aquest Estat. Es considera que una persona té una participació substancial quan posseeix, directament o indirectament, sol o conjuntament amb altres persones, el 25 per 100 o més del capital social o dels drets anàlegs en la societat esmentada, o posseeix el dret al 25 per 100 o més dels beneficis de la societat esmentada.

5. El patrimoni constituït per vaixells o aeronaus explotats en trànsit internacional, així com per béns mobles afectes a l'explotació de tals vaixells i aeronaus, només es pot sotmetre a imposició a l'Estat contractant en el qual està situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

6. Tots els altres elements patrimonials d'un resident d'un Estat contractant només es poden sotmetre a imposició en aquest Estat.

Article 23. Mètodes per eliminar la doble imposició.

D'acord amb les disposicions, i sense perjudici de les limitacions imposades per la legislació dels estats contractants (de conformitat amb les modificacions eventuais d'aquesta legislació que no afectin els seus principis generals):

a) Quan un resident d'un Estat contractant obté rendes o té elements patrimonials que, d'acord amb les disposicions d'aquest Conveni, es poden sotmetre a imposició a l'altre Estat contractant, l'Estat esmentat en primer lloc ha de permetre:

i) La deducció de l'impost sobre la renda d'aquest resident per un import igual a l'impost sobre la renda pagat a l'altre Estat contractant;

ii) La deducció de l'impost sobre el patrimoni d'aquest resident per un import igual a l'impost pagat a l'altre Estat contractant sobre aquests elements patrimonials;

iii) La deducció de l'impost sobre societats efectivament pagat per la societat que reparteix els dividendes, corresponent als beneficis amb càrrec als quals aquests dividendes es paguen, es concedeix d'acord amb la legislació interna dels estats contractants.

Tanmateix, aquesta deducció no pot excedir la part de l'impost sobre la renda o sobre el patrimoni, calculat abans de la deducció corresponent a les rendes o als mateixos elements patrimonials, segons sigui procedent, que es poden sotmetre a imposició a l'altre Estat contractant.

b) Quan d'acord amb qualsevol disposició d'aquest Conveni les rendes obtingudes per un resident d'un Estat contractant o el patrimoni que posseeix estan exempts d'impostos en aquest Estat, l'Estat esmentat pot, això no obstant, prendre en consideració les rendes o el patrimoni exempts per calcular l'impost sobre la resta de les rendes o el patrimoni d'aquest resident.

Article 24. No discriminació.

1. Els nacionals d'un Estat contractant no estan sotmesos a l'altre Estat contractant a cap impost ni obligació relativa a aquest que no s'exigeixen o que són més costosos que aquells als quals estan o poden estar sotmesos els nacionals d'aquest altre Estat que estan en les mateixes condicions, en particular, respecte a la residència. No obstant el que disposa l'article 1, aquesta disposició s'aplica també a les persones que no són residents d'un o de cap dels estats contractants.

2. Els establiments permanents que una empresa d'un Estat contractant tingui a l'altre Estat contractant no estan sotmesos a imposició en aquest Estat de manera menys favorable que les empreses d'aquest altre Estat que facin les mateixes activitats. Aquesta disposició no es pot interpretar en el sentit d'obligar un Estat contractant a concedir als residents de l'altre Estat contractant les deduccions personals, desgravacions i reduccions impositives que atorga als seus propis residents en consideració al seu estat civil o càrregues familiars.

3. Llevat que s'apliquin les disposicions de l'apartat 1 de l'article 9, de l'apartat 7 de l'article 11, o de l'apartat 6 de l'article 12, els interessos, cànon i altres despeses pagats per una empresa d'un Estat contractant a un resident de l'altre Estat contractant són deduïbles per determinar els beneficis subjectes a imposició d'aquesta empresa, en les mateixes condicions que si s'han pagat a un resident de l'Estat esmentat en primer lloc. Igualment, els deutes d'una empresa d'un Estat contrac-

tant contrets amb un resident de l'altre Estat contractant són deduïbles per a la determinació del patrimoni sotmès a imposició de l'empresa esmentada en les mateixes condicions que si s'han contret amb un resident de l'Estat esmentat en primer lloc.

4. Les empreses d'un Estat contractant el capital del qual està totalment o parcialment posseït o controlat, directament o indirectament, per un o diversos residents de l'altre Estat contractant, no se sotmeten a l'Estat esmentat en primer lloc a cap impost o obligació relativa a aquest que no s'exigeixen o que són més costosos que aquells als quals estiguin o puguin estar sotmeses altres empreses similars de l'Estat esmentat en primer lloc.

5. No obstant el que disposa l'article 2, les disposicions d'aquest article s'apliquen a tots els impostos sigui quina sigui la seva naturalesa o denominació.

Article 25. Procediment amistós.

1. Quan una persona considera que les mesures adoptades per un o per ambdós estats contractants impliquen o poden implicar-li una imposició que no està d'acord amb les disposicions d'aquest Conveni, amb independència dels recursos que preveu el dret intern d'aquests estats, es pot sotmetre el seu cas a l'autoritat competent de l'Estat contractant del qual sigui resident o, si és aplicable l'apartat 1 de l'article 24, a la de l'Estat contractant del qual és nacional. El cas s'ha de plantejar dins dels tres anys següents a la primera notificació de la mesura que implica una imposició no conforme a les disposicions del Conveni.

2. L'autoritat competent, si la reclamació li sembla fundada i si no pot arribar per si mateixa a una solució satisfactòria, ha de fer el possible per resoldre la qüestió mitjançant un acord amistós amb l'autoritat competent de l'altre Estat contractant, a fi d'evitar una imposició que no s'ajusti a aquest Conveni. L'acord és aplicable independentment dels terminis que preveu el dret intern dels estats contractants.

3. Les autoritats competents dels estats contractants fan el possible per resoldre les dificultats o els dubtes que planteja la interpretació o aplicació del Conveni mitjançant un acord amistós. També es poden posar d'acord per tractar d'evitar la doble imposició en els casos que no preveu el Conveni.

4. Les autoritats competents dels estats contractants es poden comunicar directament entre si a fi d'arribar a un acord en el sentit dels apartats anteriors.

Article 26. Intercanvi d'informació.

1. Les autoritats competents dels estats contractants intercanvien la informació necessària per aplicar el que disposen aquest Conveni o el dret intern dels estats contractants relatiu als impostos compresos al Conveni en la mesura que aquesta imposició no és contrària al Conveni. L'intercanvi d'informació no està limitat per l'article 1. La informació rebuda per un Estat contractant es manté secreta de la mateixa manera que la informació obtinguda basant-se en el dret intern d'aquest Estat i només es comunica a les persones o autoritats (inclosos els tribunals i òrgans administratius) encarregades de la gestió o recaptació dels impostos compresos al Conveni, dels procediments declaratius o executius relatius als esmentats impostos, o de la resolució dels recursos relatius a aquests. Les esmentades persones o autoritats només utilitzen aquesta informació

per a aquestes finalitats. Poden revelar la informació a les audiències públiques dels tribunals o a les sentències judicials.

2. En cap cas les disposicions de l'apartat 1 no es poden interpretar en el sentit d'obligar un Estat contractant a:

a) Adoptar mesures administratives contràries a la seva legislació o pràctica administrativa, o a les de l'altre Estat contractant;

b) Subministrar informació que no es pot obtenir en virtut de la seva pròpia legislació o en l'exercici de la seva pràctica administrativa normal, o de la de l'altre Estat contractant;

c) Subministrar informació que reveli secrets comercials, industrials o professionals, procediments comercials o informació la comunicació de la qual és contrària a l'ordre públic (ordre public).

Article 27. *Membres de missions diplomàtiques i d'oficines consulars.*

Les disposicions d'aquest Conveni no afecten els privilegis fiscals de què gaudeixen els membres de les missions diplomàtiques o de les oficines consulars d'acord amb els principis generals del dret internacional o en virtut de les disposicions d'acords especials.

Article 28. *Entrada en vigor.*

1. Cada un dels governs dels estats contractants notifica a l'altre que s'han complert els procediments legals interns per a l'entrada en vigor d'aquest Conveni. El Conveni entra en vigor en la data de recepció de l'última de les notificacions esmentades.

2. Les disposicions del Conveni s'apliquen:

a) En relació amb els impostos retinguts a la font, respecte de les quantitats pagades o degudes a partir del dia 1 de gener següent a la data en què el Conveni entra en vigor; i

b) En relació amb altres impostos, respecte dels períodes impositius que comencen a partir del dia 1 de gener següent a la data en què el Conveni entra en vigor.

Article 29. *Denúncia.*

1. El Conveni està en vigor mentre no el denunciï un Estat contractant. Qualsevol dels estats contractants pot denunciar aquest Conveni, per via diplomàtica, transcorregut un termini de cinc anys a partir de la data de l'entrada en vigor, notificant-ho per escrit, com a mínim, amb sis mesos d'antelació al terme de qualsevol any civil.

2. En aquest cas, el Conveni es deixa d'aplicar:

a) En relació amb els impostos retinguts a la font, respecte de les quantitats pagades o degudes a partir de l'últim dia de l'any civil en què es notifica la denúncia; i

b) En relació amb altres impostos, respecte dels períodes impositius que comencen a partir de l'últim dia de l'any civil en què es notifica la denúncia.

Per donar fe de tot això els signataris, degudament autoritzats, signen aquest Conveni.

Fet en doble exemplar a Madrid el 22 de gener de 2002 en les llengües espanyola, islandesa i anglesa; tots els textos són igualment autèntics. En cas de divergència

en la interpretació, aquesta es resol d'acord amb el text en llengua anglesa.

Pel Regne d'Espanya,
Josep Piqué i Camps,
Ministre d'Afers Exteriors

Per la República d'Islàndia,
Halldór Asgrímsson,
Ministre d'Afers Estrangers

PROTOCOL

En el moment de procedir a la signatura del Conveni entre el Regne d'Espanya i la República d'Islàndia per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni, els signataris han convingut les disposicions següents que formen part integrant del Conveni:

I. Amb referència a l'article 10, paràgraf 3.

S'entén que el terme «dividends» comprèn les rendes derivades de la liquidació d'una societat.

II. Amb referència als articles 10, 11, 12 i 13, s'entén que:

a) No obstant les disposicions d'aquest Conveni, una societat resident d'un Estat contractant en què els socis no residents d'aquest Estat participen, directament o indirectament, en més del 50 per 100, no té dret a les exempcions o beneficis fiscals que estableix aquest Conveni respecte de dividends, interessos, cànon i guanys de capital procedents de l'altre Estat contractant. Aquesta disposició no és aplicable quan aquesta societat realitza operacions empresarials substantives, diferents de la simple tinença d'accions o béns, a l'Estat contractant del qual és resident.

b) Una societat que d'acord amb l'epígraf precedent no té dret a les exempcions o beneficis del Conveni respecte de les esmentades categories de renda pot obtenir, això no obstant, els beneficis esmentats si les autoritats competents dels estats contractants convenen, d'acord amb l'article 25 d'aquest Conveni, que la constitució de la societat i la realització de les seves operacions es basen en sòlides raons empresarials i no tenen, per tant, com a propòsit principal l'obtenció d'aquests beneficis.

III. Amb referència a l'article 24.

Les disposicions de l'article 24 s'entenen sense perjudici de l'aplicació per cada Estat contractant de la seva legislació interna relativa a subcapitalització.

Per donar fe de tot això els signataris, degudament autoritzats, signen aquest Protocol.

Fet en doble exemplar a Madrid el 22 de gener de 2002 en les llengües espanyola, islandesa i anglesa; tots els textos són igualment autèntics. En cas de divergència en la interpretació, aquesta es resol d'acord amb el text en llengua anglesa.

Pel Regne d'Espanya,
Josep Piqué i Camps,
Ministre d'Afers Exteriors

Per la República d'Islàndia,
Halldór Asgrímsson,
Ministre d'Afers Estrangers

Aquest Conveni va entrar en vigor el 2 d'agost de 2002, data de recepció de l'última notificació encreuada entre les parts en què es comuniquen el compliment dels respectius procediments legals interns, segons estableix l'article 28.1.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 4 d'octubre de 2002.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.